

Có một người làm đồ chơi và làm báo nên rất lưu tâm đến chuyện nghĩa. Thông thường thì người Pháp và người Trung, ông cho rằng nhà văn nhà báo Việt Nam nên biết ít nhất tiếng Trung và một chút tiếng phương Tây. Biết ngôn ngữ Hán Việt để không viết sai. Biết một ngôn ngữ phương Tây để có điều kiện so sánh văn phẩm. Đọc báo, nghe đài, xem truyền hình, ông thấy người có quán tính biên tập luôn, chúng tôi trên ông cãi nhau vài dài.

Lang thang trong chữ

Chữ thừa

HỒ ANH THÁI

Những ngôn từ kiểu này thường được ông tôi chỉ ra như sau:

– Tái sinh lại, tái hiện lại, tái diễn lại, tái bản lại, phục chế lại... Học như vậy trong một cuốn sách: khi đã hỏi phục chế lại, bà đi xuống (Kể truyện sách, tr. 330)... Thêm chữ Lại, số vì có số lặp lại đến lần thứ ba chữ không phải là hai lần.

– Tôi yêu nhất, tôi đa nhất, tôi không nhất, các các tôi nhất... Đã tôi là đến tôi cùng rồi, lại còn nhất hoặc các các không a thì đúng là hết ý... nhất.

Đấy là nói chuyện viết thưa chứ, vì không hiểu nghĩa Hán Việt, họ quen dùng theo kiểu ngữ. Anh – M cũng có chuyện này. Một nhà ngôn ngữ học ngữ pháp Anh chỉ ra rằng báo chí hay viết thưa, theo kiểu young girl, young boy. Đã boy và girl thì nhất định phải young, trẻ trẻ ngữ pháp chứ không phải tên một bộ phim Hàn Quốc: Old Boy, nghĩa là Thằng già. Viết gái trẻ, tức là hàm ý có gái già hay sao. Có, trẻ ngữ pháp để c biết này, ngữ pháp dành cho cô gái già một từ riêng: spinster.

Vậy tiếng Việt mà viết cô gái trẻ (Một cuốn tập giấy, NXB Văn Học 2013), chàng trai trẻ, anh thanh niên trẻ thì có khác gì young girl, young boy. Chàng trai trẻ hoặc trẻ trai cũng có thể dùng như một tính từ, nhưng cũng phải chọn danh từ đi với nó cho phù hợp, chứ còn chàng thì đã hàm ý trẻ trong ý rồi.

Hồ Anh Thái

Nguồn: <http://tapchivanhoaphatgiai.com/doc-sach/chu-thua.html>